

ประกาศกระทรวงแรงงาน

เรื่อง หลักเกณฑ์เกี่ยวกับการคุ้มครองผู้รับการฝึกเตรียมเข้าทำงาน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ และมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๕ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลซึ่งมาตรา ๒๕ ประกอบกับมาตรา ๓๑ มาตรา ๓๕ มาตรา ๔๘ และมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยบัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานจึงกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการคุ้มครองผู้รับการฝึกเตรียมเข้าทำงานไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ในประกาศนี้

“ผู้รับการฝึก” หมายความว่า ผู้รับการฝึกเตรียมเข้าทำงาน

“วันฝึก” หมายความว่า วันที่ผู้ดำเนินการฝึกให้ผู้รับการฝึกฝึกตามปกติ

“เวลาพัก” หมายความว่า ระยะเวลาที่ผู้ดำเนินการฝึกกำหนดให้ผู้รับการฝึกหยุดพักระหว่างการฝึก

“เบี้ยเลี้ยง” หมายความว่า เงินที่ผู้ดำเนินการฝึกจ่ายให้แก่ผู้รับการฝึกเป็นการตอบแทนการฝึก

“ประสบอันตราย” หมายความว่า การที่ผู้รับการฝึกได้รับอันตรายแก่กาย หรือผลกระทบแก่จิตใจ หรือถึงแก่ความตายเนื่องจากการฝึก หรือป้องกันรักษาประโยชน์ให้แก่ผู้ดำเนินการฝึก หรือตามคำสั่งของผู้ดำเนินการฝึก

“เจ็บป่วย” หมายความว่า การที่ผู้รับการฝึกเจ็บป่วย หรือถึงแก่ความตายด้วยโรค ซึ่งเกิดขึ้นตามลักษณะ หรือสภาพของงาน หรือเนื่องจากการฝึก

หมวด ๑

การฝึก

ข้อ ๒ ให้ผู้ดำเนินการฝึกจัดให้ผู้รับการฝึกฝึกไม่เกินวันละแปดชั่วโมง กรณีเป็นการฝึกในงานที่อาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพ หรือร่างกายของผู้รับการฝึก ตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน ให้ผู้ดำเนินการฝึกจัดให้ผู้รับการฝึกฝึกไม่เกินวันละเจ็ดชั่วโมง

ข้อ ๓ ในวันฝึก ให้ผู้ดำเนินการฝึกจัดให้ผู้รับการฝึกมีเวลาพักติดต่อกันไม่น้อยกว่าวันละหนึ่งชั่วโมง หลังจากผู้รับการฝึกได้ฝึกในวันนั้นมาแล้วไม่เกินสี่ชั่วโมง

ข้อ ๔ ให้ผู้ดำเนินการฝึกจัดให้ผู้รับการฝึกมีวันหยุดประจำสัปดาห์ ไม่น้อยกว่าสัปดาห์ละ
หนึ่งวัน โดยวันหยุดประจำสัปดาห์ต้องมีระยะห่างไม่เกินหกวัน

ข้อ ๕ ให้ผู้ดำเนินการฝึกจัดให้ผู้รับการฝึก หยุดฝึกในวันหยุดตามประเพณีของสถานประกอบ
กิจการนั้น

ถ้าวันหยุดตามประเพณีใดตรงกับวันหยุดประจำสัปดาห์ ให้เลื่อนวันหยุดตามประเพณีวันนั้น
ไปหยุดในวันฝึกถัดไป

ข้อ ๖ ผู้รับการฝึกมีสิทธิลาป่วยได้ตามความเป็นจริง รวมกันไม่เกินจำนวนวันลาที่กำหนดใน
หลักสูตร กรณีป่วยติดต่อกันตั้งแต่สามวันขึ้นไป จะต้องมิใบรับรองแพทย์แผนปัจจุบันชั้นหนึ่งมาแสดงด้วย

ข้อ ๗ ห้ามผู้ดำเนินการฝึกรับผู้รับการฝึกที่มีอายุต่ำกว่าสิบห้าปีบริบูรณ์เข้ารับการฝึก

ข้อ ๘ ห้ามผู้ดำเนินการฝึกให้ผู้รับการฝึกซึ่งเป็นหญิง หรือเป็นเด็กที่มีอายุต่ำกว่าสิบแปดปี
บริบูรณ์ฝึกงานที่อาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพ หรือร่างกาย ตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน แล้วแต่กรณี

ข้อ ๙ ห้ามผู้ดำเนินการฝึกให้ผู้รับการฝึกไปฝึกในสถานที่อื่น นอกจากที่ระบุไว้ในสัญญา
การฝึก

หมวด ๒

เบี้ยเลี้ยง

ข้อ ๑๐ ให้ผู้ดำเนินการฝึกจ่ายเบี้ยเลี้ยงเป็นเงินตราไทยแก่ผู้รับการฝึก ตามจำนวนวันฝึกในอัตรา
ไม่น้อยกว่าร้อยละห้าสิบของอัตราค่าจ้างขั้นต่ำสูงสุด ตามกฎหมายค่าจ้างขั้นต่ำที่ใช้อยู่ในขณะนั้น

ข้อ ๑๑ ให้ผู้ดำเนินการฝึก กำหนดเวลาจ่ายเบี้ยเลี้ยงให้ผู้รับการฝึกไม่น้อยกว่าเดือนละหนึ่งครั้ง

หมวด ๓

สวัสดิการ

ข้อ ๑๒ ให้ผู้ดำเนินการฝึกจัดให้มีน้ำสะอาดสำหรับดื่ม ห้องน้ำ และห้องส้วมอันถูกต้อง
ตามสุขลักษณะ

ข้อ ๑๓ ให้ผู้ดำเนินการฝึกช่วยเหลือ หรือให้บริการ หรือปฐมพยาบาลเบื้องต้น เมื่อผู้รับการฝึก
ประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยในระหว่างการฝึก

ข้อ ๑๔ ให้ผู้ดำเนินการฝึกจัดให้มีการระบายอากาศ ทางระบายน้ำและสิ่งโสโครก แสงสว่าง
ทางออกฉุกเฉิน ในอาคารที่ทำการฝึก

ข้อ ๑๕ ให้ผู้ดำเนินการฝึกจัดให้มีเครื่องป้องกันอันตราย สำหรับการฝึกซึ่งอาจเป็นอันตราย ต่อสุขภาพ หรือร่างกายของผู้รับการฝึก

ข้อ ๑๖ ให้ผู้ดำเนินการฝึกจัดให้มีการดำเนินการในการบริหาร และการจัดการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน

ข้อ ๑๗ ให้ผู้ดำเนินการฝึกจัดทำประกันอุบัติเหตุจากการฝึก ให้แก่ผู้รับการฝึกให้ได้รับประโยชน์ ไม่น้อยกว่าที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยเงินทดแทน

ประกาศ ณ วันที่ ๑ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๖

(นายสุวัจน์ ลิปตพัลลภ)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน